

[Formanden.]

tober d. A. til 30. September 1947 har valgt:

Folketingsmand M. K. Sørensen med Stedfortræder Folketingsmand Holger Eriksen,

Landstingsmedlem Anna Westergaard med Stedfortræder Folketingsmand P. Clausager,

Folketingsmand Søren P. Larsen med Stedfortræder Landstingsmand Stegger Nielsen og

Folketingsmand C. Westermann med Stedfortræder Landstingsmand O. Malchau.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Finansminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte de i Dag anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal herved tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 322 af 7. Juli 1945 om Oprettelse af en ekstrordinær Tjenestemandsdomstol.*

For at kunne danne sig et Skøn med Hensyn til Omfanget og Varigheden af Tjenestemandsdomstolens Arbejde, har Finansministeriet gennem Auditøren indhentet Oplysninger om Antallet af indkomne Sager. Det har vist sig, at der indtil den 21. September 1945 er indkommet over 500 Sager, og der foreligger endvidere Oplysning om, at der endnu i de forskellige Ministerier og Kommuner er et betydeligt Antal Sager til forberedende Behandling, som efterhaanden vil blive oversendt til Auditøren. Det kan derfor med Sikkerhed siges, at det, hvis disse Sager skal kunne tilendebringes inden for et passende Tidsrum, er nødvendigt at søge Tjenestemandsdomstolen opdelt i 2 Afdelinger og samtidig hermed oprettet endnu en Auditørstilling.

De ærede Medlemmer af det høje Ting, der var Medlemmer af det Landstingsudvalg, hvortil Loven om Tjenestemandsdomstolen var henvist, da den i sin Tid blev behandlet her i Tinget, vil erindre, at Spørgsmaalet om Deling af Tjenestemandsdomstolen i flere Afdelinger dengang var Genstand for Debat. Det endte med, at der i Landstingsudvalgets Betænkning blev givet Udtryk for den Opfattelse, som vi ogsaa havde i Finansministeriet, at det vilde være muligt paa Grundlag af den foreliggende Lovbestemmelse at dele Domstolen i flere Afdelinger. Der blev allerede dengang — det skal jeg villigt erkende — af nogle ærede Medlemmer fra juridisk Side udtrykt

temmelig kraftig Betænkkelighed herved, en Betænkkelighed, som vi imidlertid ikke lod være udslagsgivende ved denne Lejlighed, idet vi under de Samtaler, der underhaanden blev ført, blev enige om, at skulde det blive nødvendigt, maatte jeg til sin Tid fremsætte Forslag til Ændring i Loven og derved faa Sagen bragt i Orden. Nu er der imidlertid fra forskellig juridisk Side, ogsaa af ærede Medlemmer, jeg forstaar endda af dette høje Ting, ytret Tvivl om, hvorvidt Loven indeholder tilstrækkelig Hjemmel for en Deling af Tjenestemandsdomstolen, og for at der ikke skal kunne rejses nogen Tvivl om det juridiske Grundlag for denne Retsforfølgning, har jeg, i Konsekvens af de Samtaler, der førtes i sin Tid ved Lovens Behandling, ment det rigtigt at fremsætte dette Lovforslag.

Lovforslaget er formuleret saaledes, at det yderligere indeholder fornøden Hjemmel for at dele Domstolen i flere end 2 Afdelinger, idet der ikke kan bortses fra den Mulighed, at der bliver saa mange Sager, at en yderligere Deling er fornøden, ligesom det samtidig foreslaas, at der tilvebringes Mulighed for Oprettelsen af et tilsvarende Antal Auditørstillinger.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 29. November 1939 om midlertidig Forhøjelse af Benzinafgiften.*

I November 1939 blev den Benzinafgift, hvis Provenu tilfalder Kommunerne og de i Motorafgiftsloven nævnte specielle Formaal, forhøjet fra 7 til 17 Øre pr. Liter. Lovforslaget gaar ud paa en uændret Forlængelse af denne Afgiftsforhøjelse, der altsaa nu har været gældende i snart 6 Aar. Afgiftsforhøjelsens Gyldighedsperiode foreslaas forlænget med yderligere et Aar.

Trods den i sin Tid gennemførte Afgiftsforhøjelse har det paa Grund af det under Afspærringen stadigt dalende Benzinforsbrug ikke været muligt blot nogenlunde at skaffe Kompensation for de faldende Benzinindtægter. I det sidste Finansaar før Krigen, 1938—39, indbragte Afgiften godt 53 Mill. Kr., hvoraf 20 Mill. Kr. faldt paa Tillægsafgiften, den Afgift, der som bekendt ubeskaaret gaar i Statskassen. I Finansaaret 1944—45 indgik Benzinafgiften med ca. 1,7 Mill. Kr., hvoraf 350.000 Kr. hidrørte fra Tillægsafgiften. I den forløbne Del af indeværende Finansaar har Billedet været endnu mere trist, og selv om Fremtiden tegner betydelig